

ת"ד (עכו) 6134-03-20 - מדינת ישראל נ' דימא ח'ורי

ת"ד (עכו) 6134-03-20 - מדינת ישראל ואח' נ' דימא ח'ורי ואח'שלום עכו

ת"ד (עכו) 6134-03-20

1. מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חנא ארשד

נגד

1. דימא ח'ורי

באמצעות עו"ד וויסאם ערף

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[28.01.2025]

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על בסיס הודאתה בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בקלות ראש, סטייה מקו נסיעה, נהיגה שלא בימין הקיצוני של הכביש, עקיפה בראות לקויה/מוגבלת, עקיפה כשהדרך לא פנויה וחבלה של ממש. האירוע הוא מיום 19.6.19 והתרחש סמוך לשעה 16:19, עת נהגה הנאשמת בכביש בפקיעין. אותה עת בנתיב הנגדי נסע אופנוע שטח שהיה נהוג על ידי אמין חיר. הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות וללא תשומת לב מספקת לתנאי הדרך סתתה מקו נסיעתה, נהגה שלא בצידו הימני קיצוני של הכביש, יצאה לעקיפת טרקטורון שנסע לפניה כששדה ראייתה מוגבל וכשהדרך אינה פנויה במרחק שיאפשר עקיפה בבטחה המשיכה בעקיפה בנתיב הנגדי חסמה את דרכו של האופנוע והתנגשה בו.

כתוצאה מהתאונה נגרמו נזקים לרכבה של הנאשמת ולאופנוע. כן נפגעו ונזקקו לטיפול רפואי הנאשמת ששחררה בגמר טיפול עם המלצות ורוכב האופנוע לו נגרמו חבלות של ממש.

הרוכב פונה לבית החולים מורדם ומונשם עם פגיעת ראש קשה כמתואר בכתב האישום ועבר ניתוח של ניקוז דימום. בהמשך הועבר לשיקום תפקודי וקוגניטיבי.

בכתב האישום מיום 16.3.20 צוין כי הרוכב עדיין מאושפז במחלקה לשיקום נפגעי ראש מיום 5.8.19 עם פגיעת ראש קשה, סובל מבילבול, אינו מפיק קול, מרותק לכסא גלגלים וזקוק לעזרה בכלל תפקודיו.

כתב האישום תוקן לבקשת המאשימה ביום 2.12.21 וצוין בו כי ביום 1.11.20 נקבעו לרוכב דרגת נכות משוקללת בשעור של 92% ודרגת אי כושר בשעור של 100%.

2. בראשית ההליך התיק נקבע לשמיעת ראיות ונשמעה עדותם של שלושה מעדי התביעה, בוחן התנועה אופיר ברקוביץ', עלא זרקא שמצלמות האבטחה בביתו תיעדו את האירוע, וגיסו חיר חוסאם שהוריד הסרטונים לדיסק. כן הוגשו המוצגים הסרוקים בתיק בית המשפט.

3. ביום 7.12.23 ביקשה הנאשמת לחזור בה מכפירתה והורשעה על סמך הודאתה במיוחס לה בכתב האישום.

לבקשת הסנגור הופנתה הנאשמת לשירות המבחן.

4. מתסקיר המבחן מיום 13.5.24 עלה כי הנאשמת בת 22 רווקה מפקיעין סטודנטית שנה שלישית להנדסת ביוטכנולוגיה ומזון בטכניון, שואפת להמשיך ללימודי רפואה. מקבלת אחריות מלאה על מעשיה ולדבריה נהגה באירוע בחוסר סבלנות ובחוסר זהירות. ביטאה כאב רב ומצוקה נוכח הפציעה הקשה שגרמה לרוכב האופנוע וציינה כי מאז המקרה מלווה בתחושת אשמה קשה, חייה השתנו והיא סובלת מחרדות ומשינה לא רציפה. ביטאה רצון להתנצל בפני הנפגע אך ציינה כי אינה יודעת אם מעוניין בכך וכיצד יגיב. מסרה כי בתקופה שלאחר פציעתו היא ובני משפחתה הגיעו במספר הזדמנויות לבית החולים לדרוש בשלומם. ציינה כי על אף שרישיונה הושב לה לאחר כשלושה חודשים התקשתה לשוב ולנהוג ורק לאחר כשמונה חודשים שבה לנהוג וכיום נוהגת במשנה זהירות. כגורמי סיכון נשקלו חומרת העבירות, גילה הצעיר בעת ביצוע העבירות ומצבה הנפשי והרגשי הירוד בעקבות האירוע ונוכח ההליך הפלילי.

כגורמי סיכון נשקלו העדר עבר פלילי, פרק הזמן הממושך שחלף מאז ביצוע העבירות ללא שנרשמה לחובתה עבירה נוספת, מאמצי הנאשמת לתפקד באופן מיטבי, שאיפתה לבניית עתיד מקצועי מקדם, נטילת האחריות על המעשים, הכרה בחשיבות השמירה על גבולות החוק והתרשמות קצינת המבחן כי אין המדובר בבעיה של וויסות דחפים. לצד אלה צוינו יחסה לרוכב, תחושת האמפטיה שמגלה כלפיו כמו גם דאגתה לשלומם ורצונה הכן להתנצל בפניו. נרשם כי ההליך הפלילי והטלטלה הרגשית שעברה חידדו עבורה את חומרת מעשיה ומהווים גורם מרתיע מפני הישנות העבירות.

בשקלול הגורמים העריכה קצינת המבחן כי חלה הפחתה בסיכוי להישנות עבירות. קצינת המבחן לא התרשמה מנזקקות טיפולית בציינה כי הנאשמת הפיקה את הלקחים המתבקשים מההליך הפלילי. בהינתן האמור הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד פיצוי לנפגע.

5. הערך החברתי שנפגע מנהיגת הנאשמת הוא שמירה על שלמות הגוף ועל הביטחון האישי של כל אדם (ראו רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט על חשיבותה של ענישה הולמת ומרתיעה בתאונות דרכים הכוללות חבלות ופציעות.

6. המאשימה עותרת למתחם ענישה בתאונה עם נסיבות מחמירות בה נגרמו חבלות קשות מאוד שנע ממאסר של מספר חודשים ועד לשנתיים ופסילה שבין 3 שנים לצמיתות לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי לנפגע. לשיטתה יש למקם את הענישה ברף שני שליש עליון של המתחם ולהשית על הנאשמת מאסר שלא יפחת מ-14 חודשים ופסילה של 10 שנים לצד ענישה נלווית. המאשימה הדגישה את תוצאותיה הקשות של התאונה, פגיעת הראש הקשה שנגרמה לנפגע, תקופת האשפוז הממושכת, הנזק הנפשי הכבד שנגרם לו והעובדה שחיי לא ישובו עוד להיות כפי שהיו טרם התאונה. אשר לתסקיר המבחן צוין כי הוא בגדר המלצה בלבד ואינו מביא את כלל השיקולים שעומדים בפני בית המשפט.

7. הסנגור עותר מנגד לאמץ את תסקיר המבחן ולהשית על הנאשמת צו של"צ בן 100 שעות ופסילה של מספר חודשים בהדגישו שהנאשמת נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה כנה ואמיתית. לטענתו, על אף קיומו של קושי ראייתי בתיק בחרה הנאשמת להודות במיוחס לה. זאת ועוד, מאז המקרה ועד היום חלפו למעלה מחמש שנים ומאז לא ביצעה הנאשמת כל עבירה נוספת ומכאן שעסקין במעידה חד פעמית ובנאשמת נורמטיבית. הסנגור הדגיש כי הנאשמת בזמן התאונה הייתה בת 18 ומספר חודשים, על סף קטינות, ויש להתחשב בכך שלא תפגע יכולתה להתקדם בעתיד. עוד הוסיף וטען כי בכתב האישום המקורי צוין כי הנפגע חבש קסדה ובהמשך תוקן כתב האישום ופרט זה נמחק ויש להתחשב בכך שכן ידוע הוא כי קסדה מצילה חיים בפרט כשעסקין בפגיעת ראש. עוד צוין כי הנאשמת מתגוררת בישוב של הנפגע ומתמודדת מדי יום עם תוצאות מעשיה ועם תחושת אשמה כבדה. עיינתי בפסיקה -
8. ברע"פ 8588/16 רז משה נ' מדינת ישראל (8.11.16) נדחתה בר"ע בנסיבות בהן נסע המבקש במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע ולרובכת האופנוע נגרמו שברים בברך ימין, בשורש כף יד שמאל, חבלות בפנים ובראש והיא נזקקה לאשפוז לניתוחים ולמעקב אורטופדי, ועל המבקש, קטין בעת ביצוע העבירות, הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה של 3 שנים לצד ענישה נלווית. בית משפט קמא צוין כי מתחם הענישה נע בין 3 חודשי מאסר ל-9 חודשים ופסילה שבין 3 חודשים לשנתיים ויותר.
9. ברע"פ 3062/15 רחמים עמרני נ' מדינת ישראל (5.5.15) נדחתה בר"ע בנסיבות של נהיגה בקלות ראש, אי האטה לפני מעבר חצייה ואי מתן זכות להולך רגל לחצות את המעבר בבטחה כשהמבקש גרם להולכת רגל קטינה שבר בצוואר הירך ופגיעה מוחית והיא נזקקה לשיקום ארוך ונגזרו עליו 6 חודשים בעבודות שירות, פסילה של 3 שנים וענישה נוספת.
10. ברע"פ 458/15 אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל (22.1.15) נדחתה בר"ע בנסיבות בהן נהג המבקש ברשלנות, סטה לשול והתנגש ברכב שעמד במקום וכתוצאה מכך נקטעה כף רגלו של הנהג, והושתו עליו 4 חודשי מאסר ופסילה בת 3 שנים לצד רכיבים נוספים. נקבע כי רף הרשלנות גבוה ולנפגע נגרמו חבלות בלתי הפיכות. צוין מתחם ענישה שנע ממאסר בעבודות שירות לשנת מאסר ופסילה שבין 3 שנים ל-8 שנים.
11. ברע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (18.10.12) נדחתה בר"ע בנסיבות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה ונהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, כשהולכת הרגל נפגעה פגיעה רב-מערכתית קשה קוגניטיבית ופיסית בעטיה הורדמה והונשמה למשך מספר חודשים והועברה לשיקום ממושך מרותקת למיטתה ולכיסא גלגלים ונזקקת לעזרה צמודה בתפקודי היומיום והוכרה בדרגת נכות של 100% לצמיתות וכנכה תפקודית בשיעור של 175%, והמבקש נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל ופסילה של 6 שנים, לצד רכיבים נוספים.
12. בעפ"ת (י-ם) 5259-09-17 גבר נ' מדינת ישראל (12.8.18) בעבירות של סטייה מנתיב, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה וחוסר שליטה ברכב, כתוצאה מהתאונה רגלו של הולך הרגל נקטעה והוא נעזר בכיסא גלגלים, רף הרשלנות שנקבע גבוה, התסקיר חיובי והעבר התעבורתי אינו מכביד, המיר בית המשפט המחוזי מאסר בן 6 חודשים שהושת חציו בעבודות שירות וחציו במאסר ממש, למאסר בעבודות שירות בלבד. יתר רכיבי גזר הדין, פסילה לשנתיים, פיצוי לנפגע בסך 30,000 ₪ וענישה נלווית נותרו על כנם.
13. אשר לחומרת העבירות ורשלנות הנאשמת-

הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות וללא תשומת לב מספקת לתנאי הדרך, סטתה מנתיב נסיעתה, לא נהגה בציוד הימני קיצוני של הכביש, יצאה לעקיפה כששדה ראייתה מוגבל וכשהדרך אינה פנויה, המשיכה בנסיעה בנתיב הנגדי בו נסע האופנוע, חסמה דרכו והתנגשה בו. כתוצאה מהתאונה נגרמו לרכבה ולאופנוע נזקים ונפגעו ונזקקו לטיפול רפואי הנאשמת ורוכב האופנוע. הנאשמת שוחררה בגמר טיפול עם המלצות ולרוכב האופנוע נגרמו חבלות קשות כמתואר בכתב האישום.

כעולה מגליון ההרשעות, הנאשמת ילידת 12.10.01 והוציאה רישיון נהיגה בשנת 2019. במועד התאונה, 19.6.19, הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

אשר לטענת הסנגור כי בתחילה נרשם כי הנפגע חבש קסדה ופרט זה נמחק בכתב האישום המתוקן ויתכן שלו הרוכב היה חובש קסדה הפגיעה הייתה נמנעת -

לא מצאתי לכך יסוד בחומר שהוגש לעיוני. בוחן התנועה נשאל בעדותו האם עשה בדיקה האם הרוכב חבש קסדה אם לא והשיב על כך בשלילה (עמ' 12 לפרו' מיום 4.5.23, עמ' 12, ש' 10-11). בהינתן האמור אין בידי לקבוע דבר בסוגייה זו.

בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, נהיגה שלא בציוד הימני קיצוני של הכביש, סטייה מנתיב נסיעה ויציאה לעקיפה כששדה הראייה מוגבל וכשהדרך אינה פנויה, ועקיפה בנתיב הנגדי בו נסע האופנוע תוך חסימת דרכו והתנגשות בו, כך שאין מדובר ברשלנות רגעית, כשהנאשמת במועד האירוע הייתה נהגת חדשה והיה עליה בשל כך לנקוט בזהירות יתירה, יש לקבוע את רשלנותה של הנאשמת ברף העליון. אשר לאופי החבלות -

כעולה מכתב האישום הנאשמת נזקקה לטיפול רפואי ושוחררה בגמר טיפול עם המלצות להמשך.

רוכב האופנוע פונה לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם עם פגיעת ראש קשה ועבר ניתוח של ניקוז דימום כמתואר בכתב האישום. בהמשך הועבר לבית חולים לשיקום תפקודי וקוגניטיבי נוכח פגיעת הראש.

בכתב האישום מיום 16.3.20 צוין כי הרוכב עדיין מאושפז במחלקה לשיקום נפגעי ראש מיום 5.8.19 עם פגיעת ראש קשה וסובל מבילבול, אינו מפיק קול, מרותק לכסא גלגלים וזקוק לעזרה בכלל תפקודיו.

התיעוד הרפואי שהגישה המאשימה תומך במתואר בכתב האישום (ראו סיכום אשפוז מיום 5.8.19 ואישור אשפוז מהמחלקה לשיקום נפגעי ראש בבית החולים שיבא מיום 12.8.19).

בסיכום מחלה מהמחלקה לשיקום נפגעי ראש מיום שחרורו, 14.7.20, צוין בין היתר כי במהלך האשפוז סבל מליקויים קשים בתחום ההתנהגותי והקוגניטיבי כולל הפרעת קשב, זיכרון, הפרעות בתקשורת ובעיות מוטוריות. צוין כי הוא מרותק לכיסא גלגלים והחל להסיע הכיסא למרחקים קצרים, זקוק לעזרה רבה בתפקודיו בניידות וכן להשגחה צמודה. החל להפיק קול חלש ומסוגל לומר מילים בודדות. שוחרר עם המלצה לטיפול שיקומי.

בהתאם לכתב האישום הנתמך במסמכי המוסד לביטוח לאומי, ביום 1.10.20 נקבעה לרוכב דרגת נכות בשעור של 92% ודרגת אי כושר בשעור של 100%.

המאשימה לא מסרה תיעוד רפואי עדכני של הנפגע וצוין כי ביקש שנציג משפחתו יופיע בדיון.

סאלח בכריה, גיסו של הנפגע, מסר בדיון ביום 15.9.24 כי הנפגע בן 23, טרם התאונה היה מאורס ועקב מצבו הרפואי ארוסתו עזבה אותו. לאחר התאונה במשך חצי שנה היה מורדם ומונשם. בתום תקופה זו עבר למחלקת שיקום למשך שנה וארבעה חודשים. בעקבות התאונה עבר 8 ניתוחים שהותירו בו צלקות פיזיות לצד מצוקה נפשית גדולה. לדבריו, הנפגע זקוק להשגחה צמודה 24 שעות. עמדתו העונשית של הנפגע לא הובאה.

הסנגור טען כי עדות הגיס אינה עדות מומחה ולא ניתן להסתמך עליה וממה שידוע לו מצבו של הנפגע השתפר והוא אף משתתף באירועים.

במכלול הנסיבות, התיעוד הרפואי שהגישה המאשימה שמעיד על חבלת ראש קשה שנגרמה לנפגע כתוצאה מהתאונה והשלכותיה על חייו לאחר התאונה, לצד עדות גיסו בדבר הליך השיקום הממושך שעבר, הגם שלא הוגש תיעוד רפואי עדכני בדבר מצבו הרפואי של הנפגע כיום, בהינתן החבלה הקשה והליך השיקום הממושך, יש למקם את חומרת החבלה שנגרמה לרוכב ברף העליון.

בהתחשב בחומרת העבירות וברף הרשלנות של הנאשמת, אותם קבעתי ברף העליון, ובחבלות שנגרמו לנפגע שאף הן ברף העליון, אני קובעת כי מתחם הענישה נע ממאסר של מספר חודשים בעבודות שירות ועד למאסר של שנה לצד פסילה של מספר שנים וענישה נלווית שיכולה לכלול פיצוי לנפגע.

14. עייתי בפסיקה אליה הפנתה ההגנה אולם עסקין במקרים קלים יותר אם בשל סוג העבירה ואם בשל רף החבלה.

בת"ד 7043-07-21 מדינת ישראל נ' קוקיאשוילי (27.12.22) בתאונה בה נגרמו לרוכב אופנוע שברים בין היתר באגן וחבלות נוספות, נקבעה חבלה ברף הבינוני ולחובת הנאשם 49 הרשעות, הושתו צו של"צ בן 150 שעות, פסילה של 5 חודשים ופיצוי של 3,500 ₪ לנפגע.

בת"ד 5286-03-18 מדינת ישראל נ' צורמגן (11.12.19), בתאונה בה נגרמו להולכת רגל חבלות בדמות שברים בצלעות ובאגן והתסקיר המליץ על צו של"צ וצו מבחן, נקבע רף רשלנות גבוה, כשהעבר התעבורתי תקין והנסיבות האישיות קשות, הושתו צו של"צ וצו מבחן ופסילה לחצי שנה.

בת"ד 11535-04-20 מדינת ישראל נ' בורה (17.12.23) בתאונה בה נקבעה רשלנות רגעית ברף הנמוך-בינוני וחבלה שגרמה לקטיעת רגל ימין מתחת לברך שנקבעה ברף הבינוני-גבוה, נוכח עבירות של נהיגה ברמזור אדום בקלות ראש וחבלה של ממש, נגזרו צו של"צ של 300 שעות, פסילה של 18 חודשים, פיצוי בסך 2,600 ₪, צו מבחן לשנה וענישה נלווית.

בת"ד (פ"ת) 6197-11-15 מדינת ישראל נ' נחום ברשדסקי (6.9.17) בתאונה שנגרמה בנסיבות של נהיגה בקלות ראש ואי מתן זכות קדימה להולכי רגל החוצים במעבר חצייה, כשלהולכת הרגל נגרמו שברים בחוליה בגב ובכתף שהצריכו ניתוח ושיקום והיא שוחררה עם הליכון ונדרשה להשגחה 24 שעות ביממה, נגזרו מאסר בעבודות שירות של חודשיים עליו הסכימו הצדדים בהסדר ופסילה של 18 חודשים לצד ענישה נלווית.

בתד (עכו) 3503-06-15 מדינת ישראל נ' פאדי דראושה (1.7.19) בעבירות של עקיפה כשהדרך לא פנויה, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, נהיגה רשלנית וחבלה של ממש, כשלשלושה נפגעים נגרמו חבלות של ממש והפגיעות כללו שברים בפנים, בצלעות ובירך ושני נפגעים נזקקו לניתוחים, נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, בן 20, נטילת האחירות, ותסקיר חיובי, מותב זה גזר עליו צו של"צ, צו מבחן ופסילה לשנתיים לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

15. לזכות הנאשמת אזורקוף את הודאתה באישומים המיוחסים לה וקבלת אחריות על התאונה.
16. הנאשמת צעירה ילידת שנת 2001 אווזת ברישיון נהיגה משנת 2019 ובעת התאונה הייתה נהגת חדשה. מלבד התאונה אין לחובתה הרשעות קודמות. בהתחשב בוותק נהיגתה ובהיותה נהגת חדשה אין בעברה הנקי כדי להעיד על העדר מסוכנות.
17. כעולה מהתיעוד הרפואי שצרפה המאשימה, כתוצאה מהתאונה נגרמה לנפגע חבלת ראש קשה והוא עבר הליך שיקום ממושך. גיסו העיד כי היה מאורס טרם האירוע וכתוצאה מפציעתו ארוסתו עזבה אותו וכן תיאר את הליך השיקום המורכב.
- מצבו הרפואי העדכני של הנפגע והשלכות התאונה על מצבו כיום לא הוצגו בפני.
18. תסקיר המבחן סקר את נסיבות חייה של הנאשמת, צעירה נורמטיבית בת 22 סטודנטית בטכניון שנטלה אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מבטאת כאב רב נוכח הפציעה הקשה שגרמה לרכב האופנוע ומלווה בתחושת אשמה קשה מאז המקרה. צוינו דאגתה לשלומן של הרכב ורצונה הכן להתנצל בפניו וכי הטלטלה שחוותה מאז המקרה וההליך הפלילי מהווים עבורה גורם מרתיע מפני הישנות העבירות. קצינת המבחן העריכה כי חלה הפחתה בסיכוי להישנות עבירות נוספות והתרשמה כי לא קיימת נזקקות להליך טיפולי מאחר שהנאשמת הפיקה את הלקח המתבקש מההליך. במכלול הנסיבות המליצה על הטלת צו של"צ לצד פיצוי לנפגע.
19. מאז האירוע ועד היום חלפו למעלה מחמש שנים כשבכל אותה תקופה הנאשמת לא ביצעה כל עבירה נוספת.
20. בהינתן חומרת החבלות שנגרמו לנפגע בתאונה, חבלת ראש קשה שהיא חבלה ברף העליון, ורף הרשלנות של הנאשמת, אותו קבעתי ברף העליון, ומתחם הענישה הנוהג, אני סבורה שבנסיבות שלפני, הגם שהתסקיר שהוגש חיובי, אין להסתפק בהטלת צו של"צ כהמלצת שירות המבחן. ענישה זו חורגת לעמדתי ממתחם הענישה.
- רף הרשלנות של הנאשמת ורף החבלה מצדיקים במקרה שלפני עונש של מאסר בפועל.
- עם זאת אני סבורה כי גילה הצעיר של הנאשמת בעת ביצוע העבירה הוא שיקול מרכזי שיש להתחשב בו בעת גזירת עונש המאסר ולפיכך יש להעדיף במקרה זה ענישה בעלת אופק שיקומי ולהשית על הנאשמת מאסר בדרך של עבודות שירות.
- לצד גילה הצעיר של הנאשמת הבאתי בחשבון כי הנאשמת נורמטיבית, נטלה אחריות מלאה על מעשיה, הביעה אמפתיה כלפי הנפגע ורצון כנה להתנצל בפניו ומאז המקרה ועד היום חלפו חמש שנים כשמשך כל אותה תקופה לא נרשמה לחובתה עבירה נוספת.
- בשים לב לחומרת המקרה והפציעה, על הנאשמת תגזר תקופת מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות.
- נוכח גזירת מאסר בדרך של עבודות שירות תפסל הנאשמת לתקופה משמעותית של שלוש שנים שתרחיקה מהכביש ותרתיעה מלשוב ולבצע עבירות דומות.
- לצד אלה תושת על הנאשמת ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית, התחייבות, קנס ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪.
21. על כן, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשמת לששה חודשי מאסר בפועל.
עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, בויצו חיפה סניף מוריה, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 18.12.24.
הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 31.3.25, בשעה 8:00, ביחידת עבודות השירות, במתחם כלא מגידו.
הנאשמת מזהרת שהפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.
2. אני דנה את הנאשמת ל- 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של גרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש.
3. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלוש שנים.
הנאשמת תפקיד את רישיונה לא יאוחר מיום 6.4.25, במזכירות בית משפט לתעבורה.
הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשמת.
לתשומת לב הנאשמת חובה עליה להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.
יובהר כי אם הנאשמת לא תפקיד את רישיונה במועד מחד עלולה להיחשב כפסולה ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.
4. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל תעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.
5. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.
ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון ***-***** , או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
6. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשעה בתיק זה, או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בפסילה או עבירה של גרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש, למשך שנתיים מהיום.
7. פיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪.
הנאשמת תפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 10,000 ₪ במזומן לטובת הנפגע עד יום 6.4.25.
המאשימה תעביר היום למזכירות ביהמ"ש טופס פרטי הנפגע לצורך ביצוע ההפקדה.
העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.
הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.
ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, במעמד הצדדים.